

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony wyrokiem *Gerechthof te 's-Gravenhage* z dnia 3 marca 2005 r. w sprawie *Federatie Nederlandse Vakbeweging* przeciwko *Staat der Nederlanden*

(Sprawa C-124/05)

(2005/C 155/03)

(Język postępowania: niderlandzki)

W dniu 16 marca 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony wyrokiem *Gerechthof te 's-Gravenhage* (Niderlandy) z dnia 3 marca 2005 r. w sprawie *Federatie Nederlandse Vakbeweging* przeciwko *Staat der Nederlanden*.

Gerechthof te 's-Gravenhage zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytanie:

Czy jest zgodne z prawem wspólnotowym, a w szczególności z art. 7 ust. 2 dyrektywy Rady nr 93/104/WE⁽¹⁾ z dnia 23 listopada 1993 r., aby przepis ustawowy Państwa Członkowskiego dopuszczał możliwość pisemnej zgody wyrażonej w czasie trwania umowy o pracę, wskutek której pracownik, który w danym roku nie wykorzystał w całości albo w części swego urlopu wypoczynkowego w minimalnym wymiarze, mógł otrzymać w następnym roku finansową rekompensatę w zamian za ten urlop?

Pytanie opiera się na założeniu, że rekompensata nie jest przyznawana w zamian za uprawnienie pracownika do urlopu w minimalnym wymiarze w roku bieżącym czy w latach następnym.

⁽¹⁾ Dyrektywa 93/104/WE zastąpiona została Dyrektywą 2003/88/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. dotyczącą niektórych aspektów organizacji czasu pracy (Dz.U. L 299 z 18.11.2003, str. 9).

Skarga wniesiona w dniu 1 kwietnia 2005 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Irlandii

(Sprawa C-148/05)

(2005/C 155/04)

(Język postępowania: angielski)

W dniu 1 kwietnia 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Komisji Wspólnot

Europejskich, reprezentowanej przez Barry'ego Doherty'ego oraz Danatellę Recchię, działających w charakterze pełnomocników, z adresem do doręczeń w Luksemburgu przeciwko Irlandii.

Komisja Wspólnot Europejskich wnosi do Trybunału o:

1. stwierdzenie, że Irlandia wskutek braku

- a) określenia, stosownie do art. 4 dyrektywy Rady 79/923/EWG⁽¹⁾, przeznaczenia wszystkich wód zasiedlonych przez skorupiaki, wymagających określenia przeznaczenia,
- b) ustalenia, stosownie do art. 3 tej dyrektywy, wszystkich wymaganych wartości w odniesieniu do wód zasiedlonych przez skorupiaki, których przeznaczenie zostało określone lub wymagających określenia przeznaczenia zgodnie z art. 4,
- c) podjęcia, stosownie do art. 5 tej dyrektywy, wszystkich niezbędnych środków dla ustanowienia programów redukcji zanieczyszczeń dla wód, których przeznaczenie powinno być określone zgodnie z art. 4 lecz nie zostało określone,

uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą zgodnie z ww. artykułami tej dyrektywy.

2. obciążenie Irlandii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

Komisja twierdzi, że Irlandia naruszyła dyrektywę Rady 79/923/EWG w sprawie wymaganej jakości wód, w których żyją skorupiaki poprzez brak:

- a) określenia, stosownie do art. 4 dyrektywy, przeznaczenia wszystkich wód zasiedlonych przez skorupiaki, wymagających określenia przeznaczenia;
- b) ustalenia, stosownie do art. 3 dyrektywy, wszystkich wymaganych wartości w odniesieniu do wód zasiedlonych przez skorupiaki, których przeznaczenie zostało określone lub wymagających określenia przeznaczenia zgodnie z art. 4; oraz
- c) podjęcia, stosownie do art. 5 dyrektywy, wszystkich niezbędnych środków dla ustanowienia programów redukcji zanieczyszczeń dla wód, których przeznaczenie powinno być określone zgodnie z art. 4.

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 79/923/EWG z dnia 30 października 1979 r. w sprawie wymaganej jakości wód, w których żyją skorupiaki, Dz.U. L 281 z 10.11.1979, str. 47